

Crâmpei de înnoptare

Nicu Hăloiu

Crâmpei de înnoptare

...

Se-ade un câine, liniștea o strică,
Seară-n plină vară, miros de țigară,
Luna se ridică, palidă și mică,
Tu ești lângă mine și e atât de bine,
Luna-n lumea noastră intră pe fereastră,
Se-aud mult prea tare, glasuri guturale,
Noaptea lin coboară duhnind a țigară,
Nu știu cum nu-i moare sufletu-n duhoare,
Încet se înnoptează, aștept să intre-ncasă
Ăla de fumează. Noaptea-ncet se lasă,
Stelele se-aprind, rând pe rând cuprind
Bolta-ntunecoasă.
Un vecin strănută, alt vecin tușește,
Bietul câine latră până răgușește.
Te-am întrebat pe tine ce-are bietul câine,
Iar tu mi-ai răspuns că este stresat!
Voi rămâne treaz, numai de necaz,
Până fumătorul țigara-și termină
Și noaptea coboară fără fum de țigară
În liniște deplină!
Și intră pe fereastră aici în lumea noastră,
A nopții răcoare, blândă, ca o boare.
Tu ești lângă mine și e atât de bine!